

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **M. K.**
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Miketou
sídlem Jaklovecká 1249/18, 710 00 Ostrava – Slezská Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2018 sp. zn. SZ/MPSV-2018/77566-923,
č. j. MPSV-2018/126698-923, o dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokáta Mgr. Petra Mikety **se určuje částkou 4. 719 Kč**, která mu bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 28. 6. 2018 sp. zn. SZ/MPSV-2018/77566-923, č. j. MPSV-2018/126698-923 žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 19. 3. 2018, č. j. 153881/2018/OOI, jímž nebyla žalobkyni přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení. Žalovaný své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobkyni nebyla usnesením rady Městského obvodu Ostrava – Jih ze dne 9. 2. 2017 prodloužena nájemní smlouva ze dne 1. 12. 2016 a nájemní vztah k předmětnému bytu byl tak ukončen ke dni 30. 11. 2016. Žalobkyně ode dne 1. 12. 2016 není nájemkyní předmětného bytu, a proto jí nevznikl nárok na doplatek na bydlení. Žalovaný dodal, že žalobkyně nárok na tuto dávku uplatnila dne 24. 1. 2018. I kdyby tedy byl nájemní vztah prodloužen do 30. 11. 2017, byl by již ukončen, a nárok na dávku by proto nevznikl.
2. Žalobkyně podala proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu, kterou prostřednictvím ustanoveného právního zástupce podáním ze dne 4. 12. 2018 upřesnila tak, že se domáhala přiznání příspěvku na bydlení (pozn. soudu správně doplatku na bydlení) s odůvodněním, že užívala byt na adrese O. – Z. A. 1681/2 na základě nájemní smlouvy. Jestliže správní orgány tvrdí, že tento nájemní vztah zanikl k datu 30. 11. 2016, tento názor žalobkyně považuje za nesprávný. Uvedený byt užívala na základě uzavřené nájemní smlouvy, kdy se nájem automaticky prodloužoval o další rok, pokud pronajímatel ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy měl nájem skončit, nevyzval nájemce k vyklizení bytu. Žalobkyně tvrdí, že nájem byl automaticky prodloužen, neboť výzvu k vyklizení bytu převzala až po uplynutí tří měsíční lhůty, ve které bylo možno nájemní vztah ukončit. Krátce před uplynutím jednoho roku trvání nájemního vztahu vydal pronajímatel žalobkyni potvrzení o tom, že se tento nájemní vztah prodlužuje o další rok. Žalobkyně je přesvědčena, že výzva k vyklizení bytu jí byla doručena po uplynutí tří měsíční lhůty, v důsledku čehož došlo k prodloužení nájemního vztahu o další jeden rok. a to i přesto, že Okresní soud v Ostravě v řízení pod č.j. 61 C 120/2017 dospěl k závěru, že jí tato výzva byla již doručena v únoru 2017, tedy v rámci oné tříměsíční lhůty, ve které bylo možné nájemní vztah zpětně ukončit. I kdyby bylo možno připustit, že nájemní vztah byl takto ukončen, žalobkyně namítá, že byt užívala v dobré víře, že jí svédčí užívací právo k bytu a že „s ohledem na okolnosti celého případu“ jí měl být příspěvek na bydlení (správně doplatek na bydlení) přiznán.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 6. 2018 sp. zn. SZ/MPSV-2018/77566-923, č. j. MPSV-2018/126698-923, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, připojeným správním spisem Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě sp. zn. UP/11155/2018/HN a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního vztahu, který tu byl dán v době vydání napadeného rozhodnutí (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).
5. Ze správního spisu Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě krajský soud zjistil, že jeho součástí je žádost žalobkyně o doplatek na bydlení, jakožto dávky pomoci v hmotné nouzi podle zákona č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi ve znění pozdějších

předpisů. V žádosti uvedla adresu trvalého pobytu O. – Z., A. 1681/2. Tuto žádost správní orgán

I. stupně zamítl rozhodnutím ze dne 19. 3. 2018 s odůvodněním, že žalobkyně má nájemní smlouvu k obecnímu bytu uzavřenu na dobu určitou do 30. 11. 2016 a v současné době byt užívá bez právního titulu k užívání, není tak splněna základní podmínka pro přiznání doplatku na bydlení. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je mimo jiné potvrzení o trvání nájemního poměru vydané dne 23. 11. 2016 odborem bytového a ostatního hospodářství Městského obvodu Ostrava – Jih, Statutárního města Ostrava, podle kterého nájemní smlouva žalobkyně k předmětnému bytu byla uzavřena na dobu určitou do 30. 11. 2017. Dále je ve spisu založena výzva k vyklizení bytu ze dne 13. 2. 2017 adresovaná žalobkyni, v níž je uvedeno, že žalobkyni smlouva o nájmu bytu ze dne 24. 11. 2014, která byla prodloužena do 30. 11. 2016, jí dále prodloužena nebude. O neprodloužení nájemní smlouvy ze dne 24. 11. 2014 rozhodla rada Městského obvodu Ostrava - Jih usnesením č. 4184/100 ze dne 9. 2. 2017. Nájemní poměr proto žalobkyni skončil 30. 11. 2016 a od 1. 12. 2016 bydlí v bytě bez právního důvodu. Žalobkyně tímto přípisem byla vyzvána k vyklizení předmětného bytu a k jeho předání zástupci pronajímatele ve lhůtě do 15 dnů od doručení této výzvy. Správní spis dále obsahuje odvolání žalobkyně ze dne 6. 4. 2018, o kterém rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

6. Krajský soud především konstatuje, že pod sp. zn. 18 Ad 30/2017 probíhalo u zdejšího soudu řízení o žalobě žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2017 sp. zn. SZ/MPSV-2017/113807-923, č. j. MPSV-2017/120462-923, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR - Krajské pobočky v Ostravě ze dne 19. 4. 2017, č. j. 367506/17/OT, jímž byla žalobkyni odejmuta dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 2. 2017. V tomto řízení byl proveden důkaz rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 10. 10. 2017, č. j. 61 C 120/2017-213, z něhož krajský soud zjistil, že jím byla žalobkyni uložena povinnost vyklidit byt č. X nacházející se ve třetím podlaží stavby – objekt k bydlení s č. p. X, která je součástí pozemku parcely č. st. 2004 – zastavěná plocha a nádvoří v k. ú. Zábřeh nad Odrou, obec Ostrava, zapsaného na LV č. X, adresní místo A. 1681/2, O. a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku. V odůvodnění tohoto rozsudku se uvádí nájemní smlouva ze dne 24. 11. 2014, podle které Statutární město Ostrava – Městský obvod Ostrava - Jih přenechal žalobkyni předmětný byt na dobu určitou od 1. 12. 2014 do 30. 11. 2015. Pod bodem 3.3 této smlouvy bylo ujednáno, že pokračuje-li nájemce v užívání bytu po dobu alespoň tří měsíců po dni, kdy měl nájem bytu skončit a pronajímatel písemně nevyzve nájemce, aby byt opustil, platí, že je nájem znovu ujednan na tutéž dobu, na jakou byl ujednan dříve; smluvní strany se v rámci smluvní volnosti dohodly, že ust. § 2285 občanského zákoníku nebude použito. V odůvodnění rozsudku se dále uvádí výše uvedená výzva k vyklizení bytu ze dne 13. 2. 2017 a to, že zásilka obsahující tuto výzvu k vyklizení bytu byla uložena na poště dle doručenky 17. 2. 2017 a žalobkyni byla osobně vyzvednuta dne 4. 3. 2017. Okresní soud provedl důkaz výpisem pošty o doručování této zásilky, ze kterého zjistil, že zásilka byla podána k poštovní přepravě dne 15. 2. 2017, uložena byla dne 20. 2. 2017 a dodána dne 4. 3. 2017. V řízení tedy bylo prokázáno, že nájemní smlouva k předmětnému bytu byla uzavřena dne 24. 11. 2014 na dobu určitou do 30. 11. 2015 a dle ujednání 3.3 v této smlouvě byl nájemní poměr prodloužen do 30. 11. 2016. Pro obnovení nájemního poměru bylo podstatné, zda byla žalobkyni výzva k vyklizení bytu doručena ve sjednané tří měsíční lhůtě, tedy do konce února 2017. Žalobkyně byla vyzvána k vyklizení bytu

výzvou ze dne 13. 2. 2017. Co se týče doručení této výzvy, dle Okresního soudu v Ostravě se provedené důkazy rozcházejí v tom, zda byla tato zásilka doručována na poště dne 17. 2. 2017, jak vyplývá z doručky nebo dne 20. 2. 2017, jak vyplývá z elektronického záznamu pošty a dále v tom, zda si ji žalobkyně fyzicky převzala dne 4. 3. 2017 (podle elektronického záznamu pošty) nebo až dne 14. 3. 2017 (podle doručky). V tomto směru okresní soud již žádné dokazování neprováděl, neboť zásilka obsahující výzvu k vyklizení bytu byla doručena do dispozice žalobkyně a uložena na poště v únoru 2017 a žalobkyně si ji fakticky vyzvedla až v březnu 2017. Za datum doručení výzvy je nutno považovat únor 2017, neboť v této době se zásilka dostala do dispozice žalobkyně, která objektivně měla možnost si ji od pošty převzít a seznámit se s ní a pokud tak učinila později, jde toto prodlení k její tíži. Okresní soud vyhodnotil žalobu jako důvodnou za situace, kdy nájemní vztah mezi účastníky skončil uplynutím doby sjednané doby nájmu a kdy v souladu se smlouvou byla žalobkyně ve sjednané lhůtě vyzvána k vyklizení bytu, užívá předmětný byt zcela bez právního důvodu.

7. Z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 5. 2018, č. j. 71 Co 71/2018-285, který je součástí správního spisu žalovaného, bylo zjištěno, že tímto rozsudkem byl potvrzen shora citovaný rozsudek Okresního soudu v Ostravě vyjma lhůty k vyklizení, kdy byl změněn tak, že lhůta k vyklizení se stanoví v délce jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Odvolací soud skutkový stav zjištěný okresním soudem doplnil o skutečnosti zjištěné z podkladů týkajících se doručování výzvy k vyklizení bytu s tím, že takto doplněné dokazování odstranilo rozpor v údajích pošty ohledně data uložení předmětné zásilky - výzvy k vyklizení bytu na správný údaj 20. 2. 2017 a zároveň osvětlilo způsob doručování této zásilky, to je sjednáním odnášky. K tomu odvolací krajský soud dodal, že odnáška znamená, že na základě písemné žádosti adresáta jsou ukládány poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky u dohodnuté provozovny, aniž by byl učiněn pokus o jejich dodání na adresu adresáta (ust. § 20 odst. 1 věta první vyhlášky č. 464/2012 Sb., v platném znění). Jestliže si tedy žalobkyně zřídila odnášku podle výše uvedeného ustanovení, pak skutečnost, že se s obsahem takto doručené zásilky uložené jí 20. 2. 2017 fakticky seznámila až v březnu 2017, nemá na správnost závěru o ukončení nájemního poměru k datu 30. 11. 2016 žádný vliv.
8. Z ust. § 33 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi vyplývá, že nárok na doplatek na bydlení za splnění dalších zákonných podmínek má vlastník bytu, který jej užívá, nebo jiná osoba, která užívá byt na základě smlouvy, rozhodnutí, nebo jiného právního titulu. Tuto základní podmínku však žalobkyně nesplňovala, neboť k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí netrval její nájemní vztah k bytu č. X na adrese A. 1681/2, O. – Z.; naopak tento nájem byl ukončen dne 30. 11. 2016. Neplnila tak základní podmínku nároku na doplatek na bydlení stanovenou výše citovaným ust. § 33 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi. Její žalobní námitka spočívající v tom, že „užívala byt na základě uzavřené nájemní smlouvy, kdy se nájem automaticky prodlužoval o další rok trvání této smlouvy“ je tedy zcela nedůvodná. Na tom nic nemůže změnit žalobní tvrzení žalobkyně, že „byt užívala v dobré víře“ ani námitka uplatněná až při ústním jednání krajského soudu jejím právním zástupcem, že žalobkyně užívala byt „po právu až do uplynutí lhůty stanovené krajským soudem pro vyklizení“. Pro vznik nároku na doplatek na bydlení je totiž rozhodující podmínkou existence vlastnického práva či užívacího práva k bytu a nikoliv skutečnost, že žadatel o tuto dávku pomoci v hmotné nouzi užívá byt bez

právního důvodu poté, kdy uplynula lhůta k jeho vyklizení a kdy pronajímatel bytu podal úspěšnou žalobu na jeho vyklizení.

9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítl.
10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěch neměla a žalovanému toto právo nepřísluší ze zákona (ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s.).
11. Ustanovenému právnímu zástupci žalobkyně byla přiznána odměna za její zastupování v rozsahu tří úkonů právní služby po 1 000 Kč a tří režijních paušálů po 300 Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, tj. 3 900 Kč a s připočtením 21 % daně z přidané hodnoty ve výši 819 Kč celkem 4 719 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 28. února 2019

JUDr. Petr Indráček

samosoudce